

Rosens doft dock äfven dennas är,
Och behag med liljan systemn delar.

Underbara blommor voro de,
Ty som tärnors veka hjertan slogo
Deras hjertan, ljufva voro de,
Ty de greto mildt och huldt de logo.

Underbart i deras krets också
Vandrarns bröst betogs, ty hvad han kände,
Var så gladt och vemodsfult ändå,
Fridfullt var och dock som oro brände.

10

166 MYRTEN.

Necken. Poetisk kalender. 1845

Myrten, veckla ut med lust din dunkelgröna
Krona, tärnans öga hvilat gladt på dig!
Anlagsrik och hoppfull tycks hon fråga sig,
Om ej snart du skall de rika lockar kröna.

20

Lifvet sig i guldglans för dess blickar målar
Mellan rosor banan går, deröfver klar
Hvällfver sig en himmel, som ett moln ej har,
Med en sol, som städs i ljus och värme strålar.

Och förtröstansfull på dunkla myrten skådar
Tärnan, drömmer endast hur från hennes lock
Myrten tyder fröjd, men glömmet att han ock
Ifrån kistans lock död, qval och saknad bådar.

30

Hu, så hemskt de störas hjertats glada drömmar! –
Bäfvu ej du unga! – Öfver färgrik vår
Daggens silfverskir är skönt, och skönt en tår
Mildra skall den eld, som ur ditt öga strömmar.

Läs igenom tåren, läs om dina öden.
Uti myrtens blad, se *lif* och *död* der står;
Mins som vemod döden genom lifvet går,
Lifvet såsom hopp om sällhet ler i döden

40

Och de båda gjutna i hvarandra kallas? –
Huru kallas det, säg ljufva tärna, när
Hjertat hoppas sällhet, men dock uppfyllt är
Utaf vemod! – Männ' det kärlek kallas?

50

167 UT- OCH INRIKES:

Saima n:o 52 24. XII 1844

Vid åtanken på det till hvila gående året är det väl anständigt att taga
en öfverblick af de mensklige ärendernas skick, så mångsidig som

förhållandena medgifva den. Våra ögon mötas då först af den väldiga Ins. i Åbo Tidning och af Tit. Martinez de la Rosa, hvilka i hvar sin ända af Europa hålla det gamla på stadig fot; den sednare lofordande konstitutioner, under det han kringskär dem, den förre prisande sin egen patriotiska konstitution, medan han fördömer all nationalitet. I andra rummet stå Hrr Peel et Guizot samt H-fors Tidningar, upprätt-hållande verdens fred, alla genom att försvara sitt ministerium, de förra för deras resp. kronors, den sednare för alla tidningar utgifvande boktryckares bästa.

10 Bland glada tilldragelser under årets lopp bör utan tvifvel räknas drottning Pomarés på Otaheiti lyckliga återinsättande och den Borgåensiska redaktionens lika lyckosamma »utvidgande,» hvilken sednare händelse ger allmänheten det glada hoppet om en liten Borgå Tidning frampå nästa sommar.

För öfrigt har O'Connel lyckligt och väl utkommit i Irland och en poetisk kalender i det kära fäderneslandet, den förra ur fängelset, den sednare ur bokpressen. Det samma kan nu icke sägas om Suomalainen, hvilken förblifvit oprivilegierad, icke heller om den Svenska representationsreformen, men hvarföre privilegierna på detta håll icke äro 20 förlorade, och således den Europeiska jemvigten återställd, »balancen i Europa,» som kapten Puff och någon annan säger.

Tvenne märkvärdiga resor skola i årets annaler upptecknas, Ludvig Filips till England och Kapten Leopolds till Besarabien, båda afseende det vackra könet, hvaremot tvenne andra icke mindre märkeliga sägas hafva blifvit inställda, nemligen Madame Catalanis och Saimas, båda med marschruta för all verdens väg, och säkert båda till lika allmän sorg för HHr konstlänkare – om de blifvit verkställda.

Vid så öfvervägande glada skiften kan man hoppas endast godt för 30 det kommande året. Bland dessa förhoppningar äro isynnerhet tvenne lifliga, hoppet att de vördiga Jesuiternas konservativa inflytande och antalet af Saimas prenumeranter må tillvexa. Vi förvänta, ingen skall anse det mindre loyalt, att den sednare förhoppningen färetträdesvis ligger oss om hjertat.

168 HVAD ÄR AKTNING FÖR DET BESTÅENDE?

Saima n:o 52 24. XII 1844

40 Det gifves mångt ord, som verkar likt en talisman på åsigt och omdömen, och konsten att finna ett »betecknande» ord är derföre icke den minst verksamma politiska skickligheten. Har man en gång funnit ett ord, hvaraf mängden träffas, så kan under detta ord det ena och andra sammansläs, och med detsamma kan det mest olikartade betecknas, sålänge ordet ännu icke genom missbruket förlorat i betydenhet.

Samtiden har varit rik på sådana ord såsom vapen för de politiska partierna, likasom de i förgångna tider blifvit flitigt använda af de religiösa sekterna. Lyckligt kan det anses, att med unnantag af Franska revolutionens ursinnigaste tider de politiska partierna likväl aldrig visat 50 samma fanatism, som de religiösa sekterna. Ännu i denna dag visar en ultra rojalist i Frankrike, en tory i England mera tolerans mot en liberal, en whigs, än en Tysk pietist mot en oomvänd.

Dock hafva de flesta termer, hvilka varit egnade att skilja människa från människa, mer och mer begrafvits i en lycklig glömskans natt. Det är humaniteten, som småningom segrat, som fordrat och vunnit icke